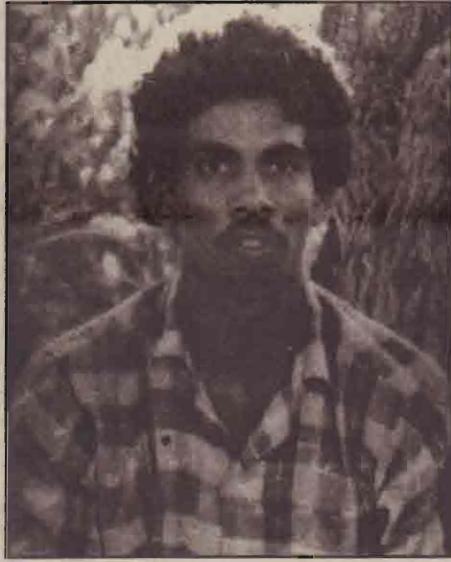

1987 மே 26ஆம் திகதி "உப்பரேசன் லிபரேசன்" என்ற பெயரில் சிங்கள அரசாங்கம் யாழ் குடாநாட்டின் ஒரு பகுதியான வடமாட்சி மது பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையை ஆரம்பித்தது. பெரும் மக்கள் படுகொலை 'இடப்பெயர்வு அவை' கைது கள் என்பவற்றின் மத்தியிலும் வடமாட்சி பகுதியைக் கூறப்பற்றிவிட வேண்டும் என்ற முனைப்புள்ள இப்பாரிய படையெடுப்பை சிங்கள அரசாங்கம் நடத்தியிருந்தது.

சிறிலங்காவின் முதலாவது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சணதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் படைகள் தேசிய பந்தோபஸ்து அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலியின் திட்டத்திற்கமைய 100 கோடி ரூபா பொருட்செலவில் இப்படையெடுப்பை நடத்தி முடித்திருந்தன.

தமிழ்முதலாவது தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்களின் பிறந்த இடமான வல்வடித்துவம் இப்பகுதியில் அமைந்திருந்ததால், விடுதலைப்பிக்கதைத் தாம் வெற்றி கொண்டுவிட்டது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்த வடமாட்சி பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுவதன் மூலம் விடுதலைப்பிலிகள் இயக்கத்தைச் சிறுமைப் படுத்திவில்லை; அதன் மூலம் விடுதலைப்பிலாக வே. பிரபாகரன் அவர்களின் பிறந்த இடமான வல்வடித்துவம் குறித்து தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைச் சிதைத்துவிடலாம் என்பது அன்றைய சணதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவினதும் லலித் அத்துலத் முதலியினதும் திட்டமாகும்.

எனவே ஏனைய எந்த விடயங்களையும் கருத்திற்கொள்ளாது பாரிய படையெடுப்பின் மூலம் வடமாட்சியை ஆக்கிரமித்துவிட்டு சிங்களத் தலைவர்களும் படைகளும் வெற்றிக்களிப்பில் மூலம் கிடைகிறது.

கைப்பற்றிய பகுதிகளில் சந்தேகத்துக் கிடமானவர்கள் என்ற பெயரில் நூற்றுக்கும் துதிகமானவிளைஞர்களைச் சுற்றிவரவதற்குக் கைது செய்து தென்பகுதிச் சிரைச்சாலைகளுக்கு கொண்டுசென்றிருந்து சித்திரவதைகள் செய்து தடுத்து வைத்திருந்தனர்.

பொதுமக்களில் ஆயிரக்கணக்கானோரை அதிகமாக ஏனையோரை சொந்த இடங்களிலேயே பதிப்படுத்தின்மத்தியிலான அவலவாழ்க்கையை சிங்கள அரசு ஏற்படுத்தி விடுந்தது.

இந்த நிலையில் தமிழ்முனையாக அமைந்து விட்ட கரும்புலித் தாக்குதலை தேசியத்தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்தனர்.

1987 ஜூலை 5ஆம் திகதி நெல்லியடி காவித்தியாலயத்தில் அமைந்திருந்த சிங்களப்பில் முகாமை தனியாருந்தாக வெடிமாறந்தேற்றிய வாகனத்தில் சென்று முறைக்குத் தாக்கது நாற்றுக்கணக்கான படையினரை அழித்து கரும்புலிகள் சுகாபத்து தின் முதலாவது போராளியாக கட்டன மில்லர் தனது பின்னுயிரை ஈக்கம் செய்தார்.

கரும்புலி கட்டன் மில்லர் குறித்து அவரது தாயர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"என்ற மகன் எது செய்தாலும் நன்மைக்காகத்தான் செய்வான் என்றிருது என்ற நம்பிக்கை தமிழ் அவன்றை போக்குவரையைப் பற்றி பேரிசா யோசிக்கிற தில்லை" மில்லரின் அம்மா, தன் பிள்ளையைப் பற்றிப் பெருமையோடு கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

"அவனோரு துடியாட்டமானபெடியன். ஒரு இடத்துல ஆஹதலா இருக்கிறதைக் காணே வாது. ஏதாவது ஒன்று செய்து கொண்டு தனியுருவன் மன்னைக்கண்டுவான். பற்றுறி வையும் வயறுயும் வைச்சு முடிஞ்சு கொண்டிருப்பான். அல்லது அப்பாவின் கார்பன்டை" திறந்து போட்டு, அதுக்குள் எதாவது கழுப்புடியில்லை."

கரும்புலி முதல் வீதிகு கப்பன் மீல்லர்

ரூந்தாள்.

"மற்ற ஆட்களுக்கு உதவி செய்யிற பழக்கம் அவனிட்ட சின்னவில் இருந்தே இருந்தது. ஆர் என் உதவி கேட்டாலும் உடனே போய் செய்து கொடுப்பான்... முறையில் இருக்கமும் அவன் பிறக்கும் போதே அவனோட கூடப் பிறந்துகள் தமிழ்"

மில்லர் சிறுவனாக இருந்த நாட்களில் அப்பா கார் ஓட்டும் போது அருகிலிருந்து அவதானித்துக் கொண்டிருப்பவன், அப்பா இல்லாத நேரங்களில் அதையே திரும்பச் செய்து பர்க்கத்துவங்களான். அடிக்கடி நின்ற இடத்திலேயே இயங்கிய கார் பின்பு மெல்ல உருளத்துவம்பியது நாட் கெல்லச் செல்ல அதுமான விட்டு முற்றத்தில் முன் இருக்கும் பின்னுக்கும் போய்வந்தது. ஒரு நாள் அம்மா சுனையை அறையில் வேலையாக இருந்த போது கார் வீதியிலே ஏறி விக்கி விட்டு விடுதலைப்பிட்டது. அம்மாவை பயம் பற்றிக் கொள்ள வீதியிலே ஓடிவந்து நின்று பார்த்தாள்.

இப்படித்தான் இன்னும் ரூநாள்;

மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த இருவர் என்பாருள் தீங்குது போனதால் வீட்டிற்கு முன் நால் நின்று திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்கோ இருந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த மில்லர் அவர்களிடம் விடயத்தைக் கேட்டறிந்தான்.

விட்டிற்கு வந்தவன். மெதுவாக ஒழிந்து, ஒழிந்து பின்னால் போய் கார் ராங்கிறங்கும் குறையைச் செலுத்தி வாயால் இழுத்து பெற நோல் எடுத்து அவர்களிடம் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு. ஒரு அசல் அப்பாவியைப் போல அம்மாவுக்கு முன்னால் வந்து நின்றான். நடந்ததக்கண்ட போதும் அம்மா அவனிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை. அம் மாவுக்கும் அது பிழை மாதிரித் தெரியவில்லை.

தன் பிள்ளை எது செய்தாலும் நன்மைக்காகவே செய்வான் என்பது அம்மாவின் நம்பிக்கை. அதனால், அவனது செய்கைகளாப் பற்றி அம்மா கவலைப்படுவதில்லை.

காலச்சக்கரம் தன்பாட்டில் உருண்டு சென்றது. இப்போது 1984இன் ஆரம்பம் எங்கள் தேசத்தில் அடிக்கடி வெடியோசை கேட்கத் தொடங்கியது. எங்கள் மக்களின் இப்புப் பாழ்க்கை மாறிய பொழுது அது மில்லர் வீட்டிலும் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது. மில்லரின் போக்கும் மாறிவிட்டது.

முன்போல், பழைய நண்பர்களுடன், மாந்தோப்பில் விளையாடுவது நின்றுபோனது, இப்போது புதிய நண்பர்களுடன் வெளியில் திரியத் தொடங்கினான்.

ஒருநாள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து அவசரமாக ஓடிவந்த தமிழ் சொன்னான். "அம்மா... அம்மா அண்ணா சந்தியடியில் நோட்டீசு குடுத்துக் கொண்டு நிற்கிறான்."

அம்மாவுக்கு உள்ளார்ப் பயம்தான். ஆனாலும், அம்மா அவனைப் புரிந்து கொண்டாள்.

அவனின் புதிய நன்பர்கள் அவனைத் தேடி வீட்டிற்கு முறையாக வருவார்கள். மில்லர் அவன் களோடு பூற்பட்டுப் போவான். இப்படிச் செல்கின்றவன் சில நேரங்களில் ஒருசில இருவுகள் கழித்தும் வருவான் அம்மா எல் ஸோருக்கும் சாப்பாடு தருவான். எல்லோரும் சிரித்துக் கதைத்து சந்தோசமாக சாப்பிடுவதைப் பார்த்து அம்மா சந்தோசப்படுவான். இது வழமையாகிப் போனது.

இப்படித்தான் ஒருநாள் அந்த நன்பர் களோடு பூற்பட்டுப் போனவன் தில்லை. "பயிற்சி முகாமில் நிற்கிறான்" என் நன்பன் ஒருவன் வந்து சொன்னான். வெளியில் செய்து கொண்டு நிற்கிறான்.

தன் பிள்ளை எது செய்தாலும் நன்மைக்காகத்தான் செய்வான் என்பது அம்மாவின் நம்பிக்கை.

அந்தத் தாய் அந்த இறுதி நாளை

நினைத்துப் பார்க்கிறான்.

அது "உப்பரேசன் லிபரேசன்" காலம்.

"அந்த நேரம் இங்க எல்லா இடத்திலை யும் ஆழி. அதனால் இரவில் நாங்கள் நேரத் தோடையே படுத்திடுவதும். அன்டைக்கும் நாங்கள் படுத்திட்டம்..."

"...தீவரன வீட்டெல்லாம் அதிர் - பெரிய ஒரு குண்டுச் சத்தம் எங்களைத் திடுக்கிட்டு எழுப்பிக்கது. கொஞ்சநேரம் சண்டை நடக்கி நிறைப் போல சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்து பிறகல்லாம் அமைதியாகிட்டுது..

சட்டிய சாதனைகள் உலக வரலாற்றிலே எங்குமே இடம்பெறாதவையாகும். தரையிலும் கடலிலுமாக தமது உடபினாயே ஆயத்தாகப் பயன்படுத்தி தமிழ்மீது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு இருந்த தடைக்கறுகளை யெல்லாம் இந்த அனி உடைத்தெறிந்தது.

தரையிலே பாரிய முகாம்களுக்குள் எல்லாம் உட்புகுந்து எதிரியைப் பொறி கலங்கச் செய்து பெற்ற வெற்றிகளுக்குக் கெல்லாம் முதலாடி எடுத்துக் கொடுத்தவர்கள் கரும்புவிகள்.

நெற்றிப் பொட்டில் அடித்துபோன்றும் அவனுடைய அடியைப் போன்றும் க

